

Nyolcvanmilliárdjába kerül a városnak az egyetem elhelyezése.

Szerdán délután tárgyalja le a közgyűlés az egyetem-ügyszt. — A tanács javaslatában nincsen szó a szegedi polgárok fiainak tanulási szabadságáról.

A márciusi közgyűlést, amely négy napig tartott, szerdán délután tovább folytatják, mert, mint ismeretes, a polgármester a negyedik napon még egy igen fontos póttárgyat jelentett be: az egyetemi építkezések ügyét és ennek lefolytatására április hetedikére halasztotta el a közgyűlés folytatását. Így az egyetem elhelyezésének kérdésével mégsem rendkívüli közgyűlés foglalkozik, hanem a rendes márciusi közgyűlés, amelynek szerdai tárgysorozatán más pont nem is szerepel.

A tanács kedden délelőtti készített közgyűlés elé az egyetem elhelyezésével kapcsolatos aktacsomót. A tanács javaslata az lesz, hogy a város közönsége hozza meg az egyetemért a legnagyobb áldozatot, hiszen az egyetemért más, fontos és sürgős városi érdekekkel kell föláldoznia,

mert közel nyolcvanmilliárd koronás hozzájárulásról van szó.

Evente közel nyolcvanmilliárd koronával terheli meg amugy is túlterhelt költségvetését, amelynek keretében nem juthat elegendő pénz a csatornázásra, a kövezésre, a város ezer más szükreletének biztosítására. Ez pedig azt jelenti, hogy a város évi költségvetésileg előirányozható bevételeinek legalább harmincöt éven keresztül egytized részét lekötli az egyetem céljaira, mert a város évi bevétele körülbelül 80 milliárd korona.

Eppen ezért nagyon vigyázni kell a város érdekeit képviselő törvényhatósági bizottságnak a formákra is, amikor majd ezt a horribilis áldozatot megszavazza, mert ebben az esetben a formáknak igen nagy fontosságuk és fontos következményeik lehetnek. A város közgyűlése csakis azzal a nagyon határozott formában kiadomborított föltétellel szavazhatja meg az egyetemi hozzájárulást, hogy az csak akkor válik aktuálissá és végrehajthatóvá, ha

az állam törvényhozásilag kötelezi magát az egyetem elhelyezésével és az egyetemi építkezésekkel kapcsolatos összes egyéb költségek viselésére

és kötelezi magát arra is, hogy az építkezést a lehető legrövidebb időn belül befejezi.

A közgyűlésnek ezen a föltételen kívül határozott formában föl kell állítania még egy másik föltételt is, amelyről nem volt szó a tanács előkészítő ülésén, de amelyet egyszer már a polgármester indítványára fölállított a közgyűlés, még pedig akkor, amikor először szavazott meg hozzájárulást az egyetem elhelyezési költségeihez. A közgyűlés akkor kimondotta, hogy a hozzájárulást csakis abban az esetben folyósítja, ha a szegedi egyetemen kívül nem áll minden szegedi polgár fia akadálytalanul és zavartalanul tanulhat. Ez a föltétel azt jelenti, hogy a törvényhozás szüntesse meg a szegedi egyetemen a numerus clausust. Ennek a föltételnek a fölállításához Szeged város polgárságának kétszázötvenötöt joga van, mert hiszen az áldozat, amelyet az egyetem kíván, a városi polgárság adóföltételeiből tevődik össze és a városi polgárság terheit növeli

felekezeti különbség nélkül.

A tanács előkészítő ülésén ez a föltétel nem került szóba és így nem igen lesz nyoma abban a javaslatban sem, amelyet a tanács a szerdai közgyűlés elé terjeszt. Lehet, hogy ennek teledekénység az oka, az is lehet, hogy a tanács nem tartja fontosnak ezt a kérdést és ezért hagyta ki a javaslatból, a város közgyűlése azonban nem térhet ilyen könnyelműen a pörrendre föltétele és igenis ragaszkodnia kell hozzá föltételéhez.

A tanács javaslatának egyébként az a lényege, hogy a közgyűlés ajánlja föl az egyetemi építkezések céljaira a Templom-tér és a Tiszapart közötti kijelölt területet, kötelezze magát az idegen tulajdonban levő telkek megváltására, és szavazzon meg

hárommillió kétszázézer aranykoronát egyszer és mindenkorai hozzájárulás címén.

Mondja ki a közgyűlés azonban azt is, hogy ez a határozat csakis akkor lesz végrehajtható, ha az állam negyvenmillió koronát azonnal biztosít

erre a célra és biztosítja azt is, hogy az építkezés folyamán fölmerülő többi költségeket viseli. A városnak így — a telkek megváltásával együtt — körülbelül öt és félmillió aranykoronájába fog kerülni az egyetem elhelyezése. Ezt az összeget, amely körülbelül nyolcvanmilliárd koronának felel meg, amortizációs kölcsönként veszi föl. Az eddig beérkezett kölcsönajánlatok alapján kiszámította a főszámvevő, hogy a városnak nyolc és félszázalékos annuitás esetén harmincöt éven keresztül évente körülbelül hétmillió papirkorona törlesztést kell fizetnie. Ezt az annuitást — a főszámvevő jelentése szerint — a város

minden nagyobb nehézség nélkül

Orvul megtámadták és inzultálták a Délmagyarország munkatársát

Aki a pofonokat adja, annak nincsen igaza. Eppen azért, mert a pofonokat adja. Az igazságot hirdetni kell, bizonyítani kell, nem ökölrel, nem nyers erővel, hanem érvekkel. Verekedni könnyű, egyszerű dolog, ezt minden kocsmalegénye tudja, de harcolni, becsülettel, báran, nyíltan, igazán, a szellem, a tudás, az igazság fegyverével, ehhez először is az kell, hogy az embernek igazsága és tehetsége legyen. Az ököljog korszaka régen lejárt magától, még a legsötétebb középkorban sem volt valami túlságosan rokonszenves. Ma már, ha valakinek elintéznivalója van emberitársával, ha kultúrembernek akar számítani és nem dúvadnak, akkor legalább is meg kell kísérelnie, hogy a maga igazát igazolja. Mert vagy igaz valami, amit az újság megír, vagy nem igaz. Nem vagyunk erdőben, Gutenberg óta egészen rendes módja van annak, hogy valaki védekezze vadak, megállapítások, ítéletek ellen, amelyek a sajtóban megjelentek. Aki a nyilvánosság embere, aki közszereplő, aki állítólag tömegek élén áll, holtól csak csodátömegek állnak a háta mögött, az ki van téve kritikának, annak dilaia is kell ezt a kritikát, a nyilvánosság ellenőrzését. Ha tehát egy névtelen fiatalember az ismeretlenség csapóhajójából kiugrik és inzultál egy újságíró, aki a köz érdekében kritikát gyakorolt bizonyos közismert egyén viselt dolgai fölött, ez az inzultus nem csupán esztétikai szempontból csúf, nemcsak etikai tekintetben elítélendő, de egyben, mint az antiszurnalizmus durva és okatlan jelensége is élesen kihívja a kritikát és kiváltja a becsületes kultúremberek jogos fölháborodását. Nagyon rossz szolgálatot tett az ismeretlen orviamadás szerzője a maga ügyének, de egyben megmutatta a maga meztelen és esztelen mivoltában azt a szellemet (ha ugyan szellemnek lehet nevezni), amely az erőszak jogán akar érvényesülni a magyar életben és egyetlen argumentuma az ököl, a brachium, amelyhez nem kell se igazság, se emberség, se kereszténység, se magyarság, sőt éppen ennek az ellenkezője az egyetlen, ami a kezébe esik.

Husvét vasárnapján olyan példátlan botrány zajlott le a Kass-kávéházban, amely méltán megbotránkoztatja nemcsak a kávéház, hanem az egész város közönségét, amely eddig nem igen ismerkedhetett meg az orgoványi és a síófoki módszerekkel. Az történt, hogy egy sokat szereplő szegedi úr ismeretlen öccse tettleg inzultált egy szegedi újságíró, Vér Györgyöt, a Délmagyarország munkatársát, aki lapjának vasárnapi számában cikket írt a szegedi ébredők elnökeiről és cikkekben föltárlt néhány olyan adatot az elnök életrajzából, amelyről eddig nem igen tudhattak Szegeden és amelyek nem igen egyeztethek össze dr. Szécsényi István jelenlegi magatartásával és politikai hűváltásával. Vér megírta, hogy dr. Szécsényi István, a szegedi ébredők elnöke valamikor Károlyi Mihály gróf lelkes híve közé tartozott, sőt a zentai Károlyi-párt jegyzői tisztségét is beöltötte, megírta, hogy le kara tenni a huszegsküti Jugoszláviának, hogy egy összeomlott „zsidó bank” igazgatója, i tija volt, már abban az időben, amikor a szegedi ébredők a csongrádi bombamerénylet elkövetésével vádolt Procska Istvánt védelem után al-

beállíthatja a rendes évi költségvetésbe.

A jövő évibe például úgy, hogy az elengedett betegápolási hozzájárulás fölszabadult hárommilliárdját, az ötvenszázalékos közszéki pótlódó alapjának emelkedése következtében várható kétmilliárdkétszázézer korona többletet, az egyetemi földek évi háromszázötvenmillió korona bérjövedelmét köli le erre a célra és erre fordítja azt a kétmilliárdot is, amelyet az idén a templomfölkdek jövedelmén kiztúl a fogadalmi templom építésére költ el. A jövő évtől kezdve ugyanis a templom építésére nem költ többet el a város, mint amennyit az erre a célra leköltött földek jövedelmének.

A tanács javaslatot terjeszt a közgyűlés elé ezzel kapcsolatban arra is, hogy a kormányzót, a minisztereinköt, a pénz- és kultuszminisztert a polgármester vezetésével egy nagyobb köldöttség keresse föl és ez a köldöttség sürgesse meg az építkezések megindítását.

nökökké választották meg. Dr. Szécsényi István — ügyvéd, akinek ismernie kell azokat a módokat és eszközöket, amelyekkel magának az eszeleges támadásért elégtételt szerezhet, ha a cikk állításai nem felelnének meg a valóságnak. A cikk megjelenése óta eltelt már halvan óra, de eddig, tudomásunk szerint, dr. Szécsényi István nem cáfolta, de nem is erősítette meg a Délmagyarország cikkének állításait. Szécsényi István öccse, Szécsényi Lajos azonban illetékesen, vagy illetéktelenül beleavakozott ebbe az ügybe és orgoványi módszer szerint inzultálta azt az újságíró, aki furcsának találta, hogy a legnagyobb magyar névnek szereénytelen viselője egyszer Károlyi Mihály pártjának jegyzője, egyszer huszegsküti szereine tenni a jugoszlávoknak, egyszer zsidóbank direktora és egyszer ébredő elnök.

Az orviamadás.

A példátlanul álló inzultus a következőképen zajlott le:

Vér György több újságíró társával vasárnap délután rendes szokása szerint betért a Kass-kávéházba, hogy ott elfogyassza feketéjét. Az újságírók az újszegedi fuiball-mecsre készültek, amely félnégy órakor kezdődött. Gyanutlanul beszélgettek a törzsasztalnál. Három óra felé járt az idő, amikor Vér fölkel helyéről és elég hangosan mondta társainak, hogy telefonálni megy, aztán pedig indulhatnak Új-Szegedre. Ezt a kijelentést nagyon könnyen meghallhatta az, aki figyelte az újságíróasztalt és figyelte különösen Vért.

A Kass telefonfülkéje a kávéház hátsó részében van, ugyanott, ahol a ruhatár, amely előszobája a toalettnak. A kávéházból néhány lépcső vezet le ide. Amikor Vér a lépcsőkhöz ért, a ruhatárosok közül hirtelen elébe ugrott egy férfi, aki a jelek szerint kevéssel azelőtt rejőzhetett el ott és Vér elé lépve, így szólt:

— Maga a Vér György?

A következő pillanatban pedig, mielőtt a választ megkaphatta volna, a mit sem sejtő újságíró arcába sújtott öklével, úgy hogy a váratlan ütés következtében Vér György szédülten, vérző arccal zuhant neki a telefonfülké sarkának és onnan a földre esett. Az orviamadó erre valami rudat kapott föl és azzal támadt az újságíróra, aki nem védekezhetett a brutális orviamadás ellen. Hogy tulajdonképpen mi történt, azt pontosan megállapítani nem lehet, mert a helyiségben a merénylet perceiben nem tartózkodott senki és ez a helyiség annyira távol fekszik a kávéház látogatott részétől, hogy senkisé hallhatott meg semmit. A támadó csak akkor menekült el, amikor egy vendég megjelent az ajtóban. Edobta a rudat és a kávéházon keresztül elment.

A merénylő, mint később kiderült, dr. Szécsényi István öccse, Szécsényi Lajos volt járásbíróági díjnok.

A Kassban nem igen ismerle senki, mert a pincérek határozott állítása szerint ott még sohasem fordul meg. Ebből és egyéb körülményekből arra lehet következtetni, hogy készült a merényletre. Tudni, hogy az újságírók és így Vér György is délutánonként a Kassba járnak, azért ment ő is oda, de megrendelt kávéját